

Chương 90: Trình Ai Chấm?

(Số từ: 3483)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:30 AM 06/08/2025

Trong bài thi tổng hợp, tôi đạt hạng 784, nhưng tổng điểm lại giúp tôi đứng thứ 1 trong số tất cả học viên năm nhất của Lớp Royal.

Lý do rất đơn giản.

Nói một cách ngắn gọn, tôi đã đạt A+ trong tất cả các bài đánh giá giữa kỳ của từng môn học riêng lẻ.

Nhờ luyện tập cùng Ellen, kiến thức về lý thuyết kiếm thuật cũng như kỹ năng của tôi đã tiến bộ vượt bậc, giúp tôi đánh bại tất cả đối thủ trong cuộc thi đấu kiếm giữa kỳ của học viên, cho đến khi tôi gặp Ellen.

Liệu điều đó có nghĩa là những người này thậm chí còn không giỏi bằng kiếm thuật giả của tôi?

Hay có lẽ những yêu cầu để biến kiếm thuật thành một tài năng chỉ khắt khe đến vậy.

Tôi thậm chí còn không phải sử dụng Siêu Năng, ngoại trừ khi đối đầu với Ellen. Tất nhiên, khi đối mặt với cô ấy, tôi lại bị hạ gục trong chưa đầy 5 giây như thường lệ.

Dù sao đi nữa, Ellen hiển nhiên đã đạt A+ trong môn kiếm thuật, và tôi, người đã cho thấy sự tiến bộ vượt bậc, cũng nhận được điểm tương tự. Ban đầu, các học viên lớp thường, những người cùng lớp với tôi, đã phớt lờ tôi vì cho rằng tôi chẳng có gì đặc biệt dù cũng là một thành viên của Lớp Royal. Tuy nhiên, vào ngày hôm đó, khi họ chứng kiến kỹ năng của tôi tiến bộ vượt bậc chỉ trong vài tháng, họ dường như đã công nhận tôi là một người thuộc Lớp Royal.

Ban đầu tôi cũng không giỏi Cưỡi ngựa, nhưng giờ tôi cưỡi ngựa giỏi hơn bất kỳ ai trong lớp đó, nên tôi đã đạt A+.

Đánh giá môn Độ Nhảy Mana được thực hiện bằng cách kiểm tra tổng lượng ma lực của mỗi người đã tăng lên bao nhiêu, và vị thầy yoga đó nói với tôi rằng ma lực của tôi đã tăng một cách bất thường nhanh chóng. Điểm số của tôi chỉ bị vượt qua bởi Cayer Vioden, người có một lượng ma lực khổng lồ, nên tôi cũng đạt A+ ở môn đó.

Đối với môn Siêu Năng, tôi chắc chắn sẽ đạt điểm cao nhất, vì tôi có khả năng kiểm soát sức mạnh của mình rất lớn. Và có vẻ như tôi đã nhận được điểm cao nhất trong môn Thiên định vì khả năng tập trung của tôi cũng rất phi thường như khả năng kiểm soát của mình. Dù tôi chỉ là một người khá kiên nhẫn.

Và vì các môn Thần học và Giả kim thuật chủ yếu dựa vào việc ghi nhớ, tôi chỉ cần học tập bình thường là đã đạt điểm cao nhất. Còn về môn Thể chất tổng hợp, với sự hỗ trợ của Siêu Năng, tôi

đã vượt qua tất cả các bài kiểm tra thể chất, cũng mang về cho tôi điểm số cao nhất.

Ellen và tôi là hai người duy nhất nhận được điểm cao nhất trong tất cả các môn học riêng lẻ của giáo sư.

Tuy nhiên, Ellen đã làm sai 2 câu trong bài thi tổng hợp.

Vì vậy, tôi đã đứng thứ nhất.

Tôi chỉ đặt mục tiêu lọt vào top 10 của bài thi tổng hợp, nhưng cuối cùng lại đứng đầu một bảng xếp hạng "sai" và nhờ vào những môn tôi thậm chí còn không chuẩn bị kỹ lưỡng.

“.....”

Tất cả học viên, ngoại trừ Ellen, kể cả Bertus, đều nhìn tôi với vẻ hơi kỳ lạ.

Cái tên đó là cái quái gì vậy?

Biểu cảm của họ cho thấy một sự phức tạp giữa ngạc nhiên và nghi ngờ.

Ngoài tôi ra, Bertus dường như cũng đã giành chiến thắng trong cuộc cạnh tranh với Charlotte. Tổng xếp hạng của Charlotte là thứ 6. Cô ấy làm bài thi viết rất tốt, nhưng lại không thể đạt điểm cao trong các môn thể chất vì thể trạng yếu, nên kết quả này cũng là điều dễ hiểu.

“Cái gì... Sao cậu lại đứng thứ nhất? Chuyện đó có lý không vậy?”

Harriet hỏi tôi với vẻ sẵn sàng tranh cãi về kết quả. Dường như cô không thể hiểu nổi chuyện này lại có thể xảy ra.

“Dù cậu nghĩ nó có hợp lý hay không thì cũng chẳng quan trọng. Bởi vì nó là sự thật rồi, cậu biết mà?”

“Nói dối! Tôi không tin!”

“Tùy cậu. À mà, chúc mừng cậu đạt hạng 8 nhé.”

Harriet đứng thứ 8. Trước lời chọc ghẹo nhẹ của tôi, mặt cô đỏ bừng.

“Tôi là người chuyên về ma pháp, nên các môn ma pháp mới là tất cả! Tôi không cần phải làm tốt một cái bài thi tổng hợp hạ cấp nào đó!”

Tất nhiên, Harriet chỉ quan tâm đến ma pháp, nên cô không thèm liếc nhìn bất kỳ môn học nào khác không liên quan đến chuyên ngành của mình.

“Ra là vậy, thế thì sao? Dù vậy cậu vẫn thua.”

Mặt cô càng đỏ hơn khi nghe tôi nói rằng cô đã “thua”. Tất cả bạn học của chúng tôi đều đang theo dõi sự việc, nên tôi đứng dậy và vỗ nhẹ vào vai Harriet.

“Này, hạng 8. Người xếp hạng 8 thì nên sống như một người hạng 8 thôi. Cứ im lặng đi.”

“C-cái gì!”

“Cái gì à? Cậu ghen tị à? Vì cậu chỉ có thể ngưỡng mộ cuộc sống của người đứng hạng 1 từ xa thôi sao? Hahahahahahahahaha!”

Giờ thì mặt Harriet đã chuyển sang tái xanh khi tôi nở một nụ cười cố ý và ác ý, trêu chọc cô đến giới hạn. Bertus che miệng, lặng lẽ khúc khích trước cảnh tượng khá buồn cười này, và những người khác dường như đang phải chịu đựng sự bất hòa trong nhận thức, vì họ vừa chứng kiến tôi trêu chọc Harriet một cách công khai đến vậy.

Họ biết tôi khá thẳng thắn với Harriet, nhưng không ngờ lại đến mức này.

“C-cậu! Cậu! Đồ ăn mày bản thủ!”

Harriet gọi tôi là đồ ăn mày bản thủ chẳng đau bằng một cú đá của kiến.

“Và cậu là công chúa của một Đại công quốc lại thua một tên ăn mày bản thủ... Không! Cậu không chỉ thua suýt soát! Cậu đứng hạng 8! Cậu đã thua tôi rất xa! Hehehe! Tiểu công chúa của chúng ta thật vĩ đại và cao quý làm sao.”

“Aaaaa! Cậu! Cậu! Cậu chết chắc rồiiiii!”

Harriet không thể chịu đựng được sự trêu chọc của tôi nữa và lao về phía tôi, nên tôi chỉ mở cửa lớp và chạy ra ngoài.

“Nàyyyyy! Đứng lại!”

“Cứ đuổi theo tôi đi! Thử đuổi theo tôi với tốc độ của một người hạng 8 xem nào!”

“Aaaaaaaaaa!”

Tôi không có ý định giành hạng 1, nhưng bây giờ đã làm được, cảm giác cũng khá tốt.

Đến giờ ăn trưa, Bertus ngồi xuống bên cạnh tôi.

“Cậu thật đáng kinh ngạc, Reinhardt.”

“Thành thật mà nói, nó cứ thế mà xảy ra thôi.”

Bertus cảm thấy hài lòng miễn là cậu ta chiến thắng Charlotte. Trên thực tế, Ellen liên tục vượt qua cậu ta trong nguyên tác, nhưng cậu ta không thực sự bận tâm. Ngược lại, cậu ta sẽ đánh giá cao người đó hơn như một tài năng mà cậu ta cần chiêu mộ.

Tôi không thực sự biết liệu mình có đang coi nhẹ chuyện đứng hạng 1 quá không, nhưng tôi chỉ không quan tâm nhiều đến thế.

“Tôi biết cậu khá chăm chỉ, nhưng vẫn rất bất ngờ.”

Rõ ràng, Bertus đã quyết định đánh giá tôi cao hơn nữa. Sau đó, cậu ta nhìn về phía Ellen, người đang ngồi đối diện tôi.

“Tôi thực sự nghĩ rằng thật kỳ lạ khi một kẻ gây rối lại giành được vị trí số 1 của Lớp Royal, vượt qua một người nhất định phải không?”

“Nói thế có hơi khắc nghiệt không?”

“Không, đó là sự thật mà, cậu không đồng ý sao?”

“Ừm, tôi không thể phủ nhận điều đó.”

Có vẻ như Bertus nghĩ rằng Ellen sẽ là số 1 không thể chối cãi.

Tuy nhiên, người đứng hạng 1 lại là tôi, không phải Ellen.

Bertus thấy điều đó khá thú vị. Ellen không đáp lại lời cậu ta. Cô ấy là kiểu người không quan tâm liệu mình có đứng hạng 1 hay không.

Và rồi Ludwig dừng lại khi đi ngang qua bàn của Lớp A.

“Reinhardt! Cậu đứng thứ nhất nhỉ? Chúc mừng nhé!”

Cậu ấy đạt A+ trong tất cả các môn liên quan đến thể chất, nhưng lại dở tệ trong mọi bài thi viết, nên thứ hạng của cậu ấy sẽ không bao giờ thay đổi.

“À, ừ. Cảm ơn cậu.”

Không nghi ngờ gì nữa, Ludwig là người đứng bết. Charlotte cũng đi ngang qua bàn tôi, nở một nụ cười nhẹ. Tôi hiểu ý nghĩa của nó mà không cần cô ấy phải nói ra.

Mỗi khi cô ấy mỉm cười nhìn tôi, tôi lại nghĩ mình có thể chết mất, không theo nghĩa đen. Đó luôn là một sự phức tạp giữa niềm vui và cảm giác tội lỗi trôi dạt trong tôi.

Lần này cô ấy đã bị Bertus đẩy lùi. Cô ấy không quan tâm chút nào về điều đó sao?

“Nhân tiện, Reinhardt, có vẻ như cậu đã trở nên khá thân thiết với em gái tôi ha?”

Những lời này khiến một cơn rùng mình lạnh sống lưng chạy dọc theo người tôi.

Tôi không biết liệu đó là tất cả những gì cậu ta biết hay đã phát hiện ra điều gì đó nhiều hơn. Tuy nhiên, ngay cả những người

khác trong lớp tôi cũng biết rằng Charlotte và tôi có một mối quan hệ khá tốt.

“À... cũng có thể nói là vậy.”

“Không sao. Không cần phải lo lắng như vậy.”

Bertus nói với tôi rằng cậu ta không thực sự quan tâm đến điều đó, nên tôi không cần phải lo lắng. Nếu là người khác nói với tôi điều đó, tôi sẽ không bận tâm, nhưng đây là Bertus, nên tôi không thể tin tưởng hoàn toàn.

Khi cậu ta bảo tôi đừng lo lắng, tôi lại càng lo lắng hơn.

“Vì các kỳ thi giữa kỳ đã kết thúc, các nhiệm vụ nhóm sẽ sớm bắt đầu.”

Nghe lời của Bertus, tôi cảm thấy sự kiện tiếp theo đang đến gần hơn.

“Họ sẽ tuân theo lịch trình bình thường chứ?”

“Vì không có chuyện gì xảy ra kể từ vụ việc đó, lệnh cấm ra ngoài sẽ sớm được dỡ bỏ, nên lịch trình sẽ không thay đổi.”

Nhiệm vụ nhóm.

Đó là những kỳ thi được nguy trang dưới dạng một chuyến đi.

Chúng đang đến rất gần.

Đó là tháng Năm. Thời tiết đang dần ấm lên trong tháng đó.

Trong đợt quét kiểm tra thể chất hàng tháng, tôi đã phát triển một tài năng mới tên là Độ Nhảy Mana, nên đã có một sự xôn xao khá lớn.

Rất nhiều người đã hoài nghi về năng khiếu vô hạn của tôi, nên việc tôi thực sự thức tỉnh hai tài năng đã là một điều khá bất ngờ.

Sự việc gây ra một sự xôn xao lớn đến nỗi tôi quyết định hoãn việc thức tỉnh tài năng thứ ba của mình.

Nếu các tài năng cứ xuất hiện hết cái này đến cái khác, điều đó bản thân nó đã rất đáng ngờ.

Ngoài ra, không còn lý do gì để cấm chúng tôi ra ngoài nữa.

Như Bertus đã nói, sau giờ học chung vào thứ Hai, ông Epinhauser đã thông báo về việc bắt đầu các nhiệm vụ nhóm.

Dù được gọi là nhiệm vụ, nhưng cuối cùng nó vẫn là một kỳ thi.

“Mỗi học kỳ một lần, chúng ta sẽ tiến hành các nhiệm vụ nhóm bắt đầu từ năm nhất của khoa cao trung Temple.”

“Các nhiệm vụ nhóm là một cuộc cạnh tranh giữa lớp A và B, nhưng nó cũng là một kỳ thi nghiêm ngặt để kiểm tra tinh thần hợp tác và sự đoàn kết của cả lớp. Hãy nhớ rằng một người càng hợp tác và đóng góp cho nhóm, thì cá nhân đó sẽ nhận được càng nhiều điểm.”

“Điểm số dành cho nhiệm vụ nhóm được phản ánh trong điểm số của cả học kỳ. Tất nhiên, lớp chiến thắng sẽ nhận được điểm tốt hơn.”

“Nhiệm vụ nhóm có thể diễn ra bên trong hoặc bên ngoài Temple.”

“Đây là Lớp Royal, rất khác so với các lớp thường. Do đó, các nhiệm vụ sẽ khó khăn hơn so với những gì được giao cho các lớp phổ thông. Hãy nhận thức rằng những tình huống rất nguy hiểm có thể phát sinh. Trên thực tế, rất nhiều người có thể bị thương hoặc mất khả năng chiến đấu.”

“Tất nhiên, mọi người được phép không tham gia vào nhiệm vụ nhóm theo phán đoán của riêng mình. Trong trường hợp đó, điểm của nhóm sẽ bị giảm.”

Đây là lý do lớn nhất khiến Bertus cần các thành viên lớp có năng lực và thuyết phục những người khác không nên xin nghỉ phép.

Bởi vì các nhiệm vụ nhóm được tổ chức mỗi học kỳ là một yếu tố quan trọng khi tính điểm cuối kỳ. Nếu thiếu dù chỉ một người, rất có khả năng chúng tôi sẽ gặp bất lợi.

Ví dụ, ngay cả khi Bertus vượt qua Charlotte trong kỳ thi giữa kỳ, nếu Lớp B giành chiến thắng trong nhiệm vụ nhóm, Bertus có thể sẽ bị Charlotte đẩy lùi ở cuối cùng.

Tôi cũng đã đưa cái đặt đó vào để tạo ra một số tia lửa thực sự giữa Lớp A và B bằng cách giới thiệu một thứ tương tự như một cuộc thi. Dù sao, thể loại vẫn là slice-of-life, nên họ chủ yếu chỉ đi dã ngoại, nhưng mọi thứ sẽ không vui như vậy, nếu tất cả những gì họ làm chỉ là đi chơi. Không có bất kỳ hành động nào, sẽ chỉ có những cuộc cãi vã nhỏ lẻ thỉnh thoảng và có thể là một số trận đấu căng thẳng, nhưng chỉ có thế.

Tất nhiên, cũng như mọi sự kiện tôi đã lên kế hoạch, không phải tất cả các nhiệm vụ sẽ diễn ra theo kế hoạch của giáo viên. Sẽ có những tai nạn bất ngờ, những điều hoàn toàn kỳ lạ xảy ra, và đôi khi họ thậm chí sẽ phải đối mặt với những mối đe dọa hoặc tình huống khẩn cấp thực sự.

Nhiệm vụ nhóm. Sự kiện định kỳ tốt nhất để phát triển cốt truyện một cách thuận tiện.

Nếu nghĩ kỹ hơn một chút về điều này, việc bắt những đứa trẻ quý giá như vậy làm những điều nguy hiểm như vậy bản thân nó đã khá đáng sợ. Ai lại làm điều đó chứ?

Chà, là tôi đã viết nó, nên nó sẽ xảy ra như vậy.

Nếu tôi muốn hét vào mặt ai đó, thì đó sẽ là tôi của quá khứ! Tôi thực sự có rất nhiều câu hỏi dành cho tôi của quá khứ!

Dù sao, đây sẽ là nhiệm vụ nhóm đầu tiên.

“Chủ đề của nhiệm vụ nhóm này là ‘Sinh tồn’.”

Chúng tôi sẽ đến một hòn đảo hoang.

Không có lý do thực sự nào khiến tôi chọn một hòn đảo hoang làm địa điểm nhiệm vụ.

Tôi chỉ đang xem một tập của Law of the Jungle khi tôi viết phần đó.

Chủ đề của nhiệm vụ nhóm là sinh tồn, nhưng ông Epinhauser thậm chí còn không nói với chúng tôi rằng chúng tôi sẽ đến một hòn đảo hoang. Đó là vì họ chỉ nói cho bạn chủ đề của một nhiệm vụ nhóm, nhưng chỉ sau khi đến địa điểm, thì mới nhận ra ý nghĩa thực sự của nó.

Tất nhiên, tôi biết chính xác chúng tôi sẽ đi đâu. Tôi nghĩ nó có thể bị hủy bỏ vì vụ khủng bố, nhưng có vẻ không phải vậy.

Việc mọi người có phản bối rối trước chủ đề nghe có vẻ vô lý này là điều đương nhiên. Cũng có một tin tốt.

Lệnh cấm ra ngoài đã được dỡ bỏ và nhiệm vụ nhóm sẽ diễn ra trong khoảng năm ngày, từ thứ Hai đến thứ Sáu tới. Các cao trung khác cũng sẽ tiến hành nhiệm vụ nhóm của họ trong khoảng thời gian đó, nên tất cả các buổi giảng sẽ bị tạm dừng vào khoảng thời gian đó.

“Cô có thấy ai theo dõi nơi này kể từ ngày hôm đó không?”

“Tôi đã cẩn thận hơn kể từ đó, nên tôi không nghĩ là có.”

“Có vẻ như Bertus chắc chắn đã tin rằng tôi đã hoàn toàn biến mất... Nên tôi đoán cậu ta thậm chí còn không thấy cần phải tìm kiếm tôi thêm nữa.”

Vì lệnh cấm đã được dỡ bỏ, tôi ngay lập tức rời Temple và đi đến cửa hàng của Eleris. Bây giờ tôi có thể đến nơi này ngay cả khi đang trong hình dạng của Reinhardt, tuy nhiên tôi không muốn gặp bất kỳ rủi ro không cần thiết nào, nên tôi đã đi lòng vòng vài chỗ rồi thay đổi diện mạo trước khi dám bước vào cửa hàng.

Như mọi khi, Eleris và tôi lên lầu để nói chuyện.

“Cô thực sự ổn với chuyện này sao? Dù Charlotte đã trở thành đồng minh của chúng ta ở một khía cạnh nào đó, tình huống này sẽ đặt cậu vào khá nhiều nguy hiểm. Cô có thể bị bại lộ.”

“Tôi cũng đã suy nghĩ rất nhiều về nó, nhưng nếu có trường hợp khẩn cấp, tôi sẽ có thể tự mình biến mất một cách khá hiệu quả. Sarkegaar và Loyar cũng đã quyết định chỉ theo dõi tình hình thôi.”

Eleris đã thảo luận vấn đề này với hai người kia.

“Nhân tiện, không phải lúc chúng tôi vào cửa hàng thì cô ở nơi khác sao?”

Eleris rõ ràng đã khóa cửa hàng khi chúng tôi đến đây, nhưng khi Charlotte đi vào, cô đột nhiên xuất hiện từ trên lầu.

“Tôi không sử dụng ma pháp bảo vệ cửa, nhưng tôi đã đặt một loại ma pháp báo động lên nó. Tôi cảm nhận được cánh cửa đã bị phá hủy nên tôi đã trở lại nhanh nhất có thể.”

Cho đến lúc đó, Eleris đã ở cùng Airi trên Quần đảo Edina. Tuy nhiên, cô đã cảm nhận được ma pháp báo động mà mình cài đặt trên cửa đang kêu, nên cô đã quay trở lại bằng cách dịch chuyển tức thời. Cô đã ứng biến với tốc độ kinh hoàng.

Nếu cô không quay lại kịp lúc, Charlotte có thể đã không nhận thức được sự thật, nhưng cô có thể đã mất toàn bộ cửa hàng, vì Charlotte có thể đã tìm thấy điều gì đó đáng ngờ.

“Còn Airi thì sao?”

“Họ đang ở Rajak, thành phố cảng chính của Edina. Thỉnh thoảng tôi vẫn kiểm tra xem mọi thứ có tiến triển mà không có vấn đề lớn nào không, nên ngài không cần lo lắng về họ quá nhiều.”

Eleris có thể kiểm tra Airi và những người khác bất cứ lúc nào bằng phép dịch chuyển tức thời của mình. Vì vậy, cô nói với tôi rằng không cần phải lo lắng và tôi có thể giao mọi thứ cho cô ấy.

Hiện tại chúng tôi đã quyết định giữ nguyên hiện trạng. Nếu có bất kỳ vấn đề nào xảy ra với Eleris, cô sẽ có thể tự mình xoay sở. Cho đến lúc đó, việc duy trì mối quan hệ này với Charlotte sẽ giúp ích cho chúng tôi.

“Dù sao đi nữa.”

“Vâng, Thưa Điện hạ.”

Tôi vẫn còn một điều nhỏ để khoe, dù hơi trẻ con.

“Tôi đã đứng hạng nhất.”

“.....Gì cơ?”

“Tôi nói là mình đã đứng hạng nhất ấy.”

Nếu là Sarkegaar, ông ta sẽ phản ứng khá mạnh mẽ “Uwooooooooooaaah!”, nhưng Eleris lại phản ứng hơi khác.

“Thật không thể tin được, Thưa Điện hạ.”

Cô chỉ mỉm cười và khen ngợi tôi, điều đó khiến tôi cảm thấy khá tốt.

~ • ~ **END ARC 2: Nhập Học** ~ • ~

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẤY HAY CÁC BẠN CÓ
THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:**

BIDV

V IETQR

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV - CN DONG THAP PGD MY THO

Nguyễn Tiến Lực

SĐT: *****550

QR Nhận Tiền

Nhận tiền từ mọi Ngân hàng và Ví điện tử

**mo
mo**

V IETQR

Thanks For Reading